

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שלישי כ"ט תמוז תשפ"ג | דף היומי בבלי: גיטין סג | דף הכולל: גיטין נח.
דף היומי בהלכה: מסימן קנ"ג אמצע סעיף ז' 'כל דבר' עד אמצע סעיף ח' 'וכיון'.
מוסר: אהבת חסד - אות י' עד פרק ז'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער הענוה "הרבה ענפים טובים"

**באותו ביקור ראשון הזהיר הד"ר את רבינו
לשתות הרבה, ובפעם השנייה שהגיע וידא
שהרבי מקיים את הוראתו ושאל בעברית
את רבינו "האם אתה שותה?" "כן כן" השיב
לו רבינו בצחות, "אני שוטה גדול"...**

מה קורה כשיהודים שומרי תורה ומצוות הפכים הלילה ללעג וקלס?

מספר מחותני ידי"נ הרה"ח ר' שמחה קרקובסקי שליט"א,
שרבינו הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זיע"א, זי"ע לא איבד
מעולם את חוש השמחה והבדיחותא, גם ברגעים הקשים ביותר
כשהתייסר במחלתו בערוב ימיו.
וסיפר לי שלאחר שנחלה רבינו בשנת תשמ"א, בימים
הראשונים לאחר השיתוק (כותצאה מאירוע מוחי חמור), בהיותו
בבית החולים נכנס אליו הד"ר אברמסקי, וסיפר הד"ר לרבינו
שהוא מצאצאי זקנו בעל ההפלאה זי"ע.
באותה שעה היה רבינו מלוכף בייסורים נוראים והרופא
הסתפק אם הרבי כלל שמע את דבריו, שכן היה שרוי בערפול
מסוים, כעבור כמה חודשים הגיע הד"ר שוב לביקורת ושאל
את הרבי אם הוא זוכר מה שדיברו בפעם הקודמת. השיב רבינו
"אני זוכר שאמרתם שאתם נכד ההפלאה", התפעל הרופא מאוד
מחדות מחשבתו של רבינו באותם רגעים למרות שגופו עבר
מאורע קשה כזה.
באותו ביקור ראשון הזהיר הד"ר את רבינו לשתות הרבה,
ובפעם השנייה שהגיע וידא שהרבי מקיים את הוראתו ושאל
בעברית את רבינו "האם אתה שותה?"
"כן כן" השיב לו רבינו בצחות, "אני שוטה גדול"...

ואמרת להסמיך לזה מה דאיתא בגמ' (סנהדרין צ"ו) מאי
'וסר מרע משתולל' אמרי דבי ר' שילא כל הסר מרע משתולל על

אליעזר (לייזר) רוט

לפני ימים לא רבים יצא לי להיתקל במחזה לא נעים, כשהיהודי
שנקלע למקום הומה מאדם והבחין ששעת שקיעת החמה
מתקרבת, מצא לו קרן זווית, ועמד להתפלל מנחה בדביקות.
נעמדו שם כמה מבוגרים מקריחים שלא קראו ולא שנו ולא
זכו לקבל חינוך יהודי, ולעגו לו בכל פה. בעיקרון הייתי אמור
להמשיך, אבל החלטתי לחזק את היהודי, ולעמוד לצדו כשיסיים
את תפילת השמונה עשרה, על מנת שלא יהיה לבדו ללעג ולקלס,
כדי לקבל ביזיונות מהסוג הזה, גם אני רוצה להיות שותף שלו.
לאחר שהתפלל, נטפלו אליו אותם ליצים, אבל הוא לא נרתע
ולא התבלבל: "עכשיו אתם צוחקים עלי", אמר להם, "אבל בעוד
כמה שעות תחזור הביתה, ותלכו לטייל ברחוב ולנהל שיחה עם...
כלב!!! חה חה חה, פרימיטיביים שכמוכם, אתם עוד מרשים
לעצמכם לצחוק עלי???"

המקריחים עזבו אותנו חפויי ראש, והלכו לדרכם בעודם
מביעים את דעתם על תלמידי הישיבות שלא מתגייסים לצבא
וכן על זה הדרך.

בשבת האחרונה איקלע לידי העלון 'אהל מועד' - לעלוב, ושם
נתקלתי במעשה נפלא שקשור למקרה הזה בקשר בל ינתק. את
המעשה כתב הסופר ברוך הכישרון הרב שמעון טיקוצקי, מפיו של
הגה"ח רבי שמואל פרוש, ממעתיקי השמועה בחהצ"ק לעלוב:

הבריות, וברש"י שם "כל העולם אומרים עליו שוטה הוא".
וביארם בספרים כי בדורות האחרונים שנתרבה השקר
והתרמית בעולם לכך נתהפך הסימן ומי שהוא 'סר מרע' יהיה

מוחזק בעיני הבריות לשוטה ולבעל שיגיונות ובער מחמת
שאינו מודה למעשיהם ואדרבא שהוא מוחה להם, כי הוא מכיר
בשקריהם, ולכך הם מבזים אותו ומחזיקים אותו לחסר דעת.

תזכורת לנבחני דרשו

מבחני דרשו יתקיימו ביום המישי ב' באב, וביום שישי ג' באב

מבחן דף היומי קנין תורה מס' 43:

הדף היומי: מסכת גיטין לג. - סב:

קנין משניות: משניות כלים ד', א' עד ו', ד'

מבחן קנין חכמה מס' 43:

ספר אורחות צדיקים: הקדמה עד סוף שער הגאווה

מבחני הדף היומי בהלכה מס' 17:

משנה ברורה: סימן קמ"ד עד סימן קנ"ג סעיף י'

מוסר: אהבת חסד: פתיחה "וידוע שהחסד" עד חלק א' פרק ז' אות ב'

מבחני דף הכולל מס' 34:

הדף היומי: מסכת גיטין לט. - נט:

מבחני הבורת ש"ס מס' 12:

מסכת בבא מציעא ג. - יב:

מבחני דף היומי ירשלמי מס' 9:

דמאי נה. - סוף, כלאים א. - ה:

זה אחד מאותם אנשים שתמיד הייתי 'מתפוצץ'
מלראותם נכנסים במרוצה ומתפללים במהירות.
בשניה הראשונה לא הבנתי למה אני כל כך
נבהל לראות אותם, אבל אז הבנתי...

שיעור בלימוד זכות על כל אדם, גם אם הוא רחוק ממך כמטחויי קשת

גדולה, מקשיב לחזרת הש"ץ ברוב קשב, מרוויח הרבה מאוד
'אמנים' על הדרך, ומשלים ב'עלינו לשבח' מתון ונרגש.
תענוג! גן עדן! איזה כיף זה להתפלל ככה.
לאחר מכן הייתי חוזר למחסן שמתחת לביתי, שם הייתי כותב
תפילין ומזוזות בכבוד ראש.
וזה תמיד הפריע לי, שיש אנשים שמגיעים במרוצה, עוד
לפני שהספיקו להסדיר את נשימתם הם כבר שקועים בעיצומו

יוחנן וסרמן

פעם לא יכולתי להבין אותם, את האנשים האלו שנכנסים
לשטיבלך, 'מנגבים' תפילת מנחה בשמונה דקות ובורחים הביתה.
הייתי סופר סת"ם, והתגוררתי בסמוך ל'איצקוביץ'. מדי יום
זכיתי להתפלל מנחה בבית הכנסת המפורסם, הייתי מגיע בנחת,
נוטל ידיים לפני התפילה כדת וכדין, אומר את ה'קרבנות' בנחת,
'אשרי' במתינות, ולאחר מכן תפילת 'שמונה עשרה' בכוונה

מתנשם ומתנשף בכבודות.
"הספקת היום בשניה האחרונה", החמיא לי הנהג הקבוע
לשעה הזאת. "כבר הייתי בלחץ שלא תספיק", הוסיף, "מה קרה?
התפללת קצת יותר מדי ארוך היום??".
הנהג צחק ונהנה מהבדיחה שלו, אבל הוא לא ידע שהיא
דקרה את הלב שלי כמדקרת חרב...

אז מה באמת קרה לי? פשוט מאוד! עברתי דירה והחלפתי
עבודה. אני כבר לא סופר סת"ם אלא מלמד בחיידר, ואני לא
גר ליד איצקוביץ, אלא יותר קרוב לשטיבלך של 'קהל חסידים'
באשדוד.

את הבית אני עוזב בשעת בוקר מוקדמת מאוד, לפני שהילדים
מתעוררים, נוסע לבני ברק ומתפלל שם שחרית, כי אני רוצה
לחסוך את הפקקים שנוצרים בכבישים בשעה שמונה בבוקר...

בתלמוד התורה אני עובד במשך שעות רבות, ובשעה שבע
בערב אני מסיים. אם אני מצליח להזדרז אני מספיק את
האוטובוס הקרוב, אם אני מאחר אותו, אני צריך להמתין עשרים
דקות עד לקו 351 שעושה מסלול יותר ארוך, כלומר אני מגיע
הביתה לפחות חצי שעה מאוחר יותר.

לא זו בלבד, אלא שאחרי השעה הזאת, לפעמים נוצרים
פקקים, ומהניסיון שלי, עם האוטובוס של השעה הזאת אני מגיע
הביתה לפני השעה 8 ורבע. אם אני מפספס את האוטובוס 'שלי'
אני מגיע הביתה בשעה רבע לתשע ולפעמים אפילו בשעה תשע.
מה המשמעות? שאת הילדים הקטנים אני בכלל לא אראה
באותו יום, ולפעמים זה יכול לקרות יום אחרי יום במשך שבוע
שלם.

אז אין לי ברירה, אני מתפלל מנחה מהר מהר, ממש בכמה
דקות, כי לפני כן אני לא מספיק, הלו"ז שלי מלא וגדוש,
ובהפסקות המנהל שלנו בחיידר דורש שנגנוח, הוא לא מסכים
שנצל את ההפסקה כדי להתפלל או לעשות סידורים, בטענה
שזה גורם לנו לאחר לשיעור ולהיות לא מרוכזים.

אז נכון שאני ממש לא מתגאה באיך שנראית תפילת המנחה
שלי, וייתכן מאוד שזה בעצם ניסיון שהקב"ה מנסה אותי, ושאני
לא ממש עומד בניסיון לצערי הרב.

אבל האמינו לי, שללמד זכות על אנשים שמתפללים ככה
מנחה, אבל כבר כן יכול. יכול ועוד איך!

של 'מירוץ השמונה עשרה', מתפללים מהר מהר כאילו משהו
רודף אחריהם, וכשהם מסיימים 'עושה שלום', הם רצים למניין
הסמוך כדי להספיק לומר 'קדושה' בלי להמתין שתיים שלוש
דקות, המהדרין שבהם תופסים גם 'אמן' של 'שומע תפילה'
במניין השלישי ואצים רצים לדרכם, בחשבם ש'עלינו לשבח' זאת
'תפילת הדרך', ולכן הם אומרים אותה תוך כדי הליכה.

לא הצלחתי להבין אותם, בשום אופן. כמה שניסיתי ללמד
עליהם זכות, הרגשתי שזה בלתי אפשרי. אני מסוגל להבין אנשים
שמאחרים לתפילה, אני מסוגל להבין אנשים שממהרים לצאת
מהתפילה כי יש להם משהו דחוף, אני מסוגל להבין אנשים
שמתפללים מהר כי הם מרגישים שכך קל להם יותר להתרכז,
אבל אחד שגם מאחר, גם מתפלל בחטף, וגם בורח לפני סוף
התפילה - את זה לא הצלחתי להבין בשום פנים ואופן!
בשבוע שעבר, זה קרה לי...

באתי במרוצה, נכנסתי ל'איצקוביץ', ורק אחרי שהתחלתי
שמונה עשרה, הבנתי שהציבור בכלל אוהז באמירת 'תחנון'. אני
מתבייש לספר לכם כמה זמן נמשכה התפילה עצמה, אבל רק
ארמוז לכם בעדינות שבזמן שהקהל אמר 'תחנון' ו'עלינו' והקשיב
לקדיש 'תתקבל' וקדיש יתום, אני כבר רשמתי התקדמות מדהימה
בתפילה, ויצאתי מבית הכנסת יחד עם כל שאר המתפללים שבאותו
מניין, בעודי עוקף את חלקם בתור המשתרך לפני דלת היציאה.

בעודי נדחק לצאת, ראיתי משהו נכנס. מראה הדמות שלו
הכה בי... זה אחד מאותם אנשים שתמיד הייתי 'מתפוצץ'
מלראותם נכנסים במרוצה ומתפללים במהירות. בשניה הראשונה
לא הבנתי למה אני כל כך נבהל לראות אותו, אבל אז הבנתי,
שבעצם אני והוא מתנהגים אותו הדבר...

ואז נזכרתי שגם אתמול תפילת המנחה שלי נראתה כך,
וגם בשבוע שעבר, ביום חמישי וביום רביעי, ובעצם בכל ימות
השבוע...

הרגשתי שכוחותי עוזבים אותי. כל הרוח יצאה מהמפרשים.
אני אף רץ, ואני נראה כמו אותם אנשים שתמיד אמרתי שאני לא
מסוגל ללמד עליהם זכות...

המשכתי לרוץ ברגליים כושלות, עברתי את הכביש, עוד כמה
פסיעות והגעתי לתחנה יחד עם האוטובוס, קו 350 לאשדוד,
תיקפתי את ה'רב קו' ונפלתי אל הספסל הראשון שהיה ריק,

האזינו לתוכנית 'הפוח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו

כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס

077-2222-666 שלוחה 31

בשלב זה דפק מרן ראש הישיבה על השולחן בחזקה וזעק "צריך לדעת לזוטר! לא לדרוש מהצד שכנגד, אלא פשוט לזוטר!!!". עכשיו כבר התמוגג היהודי עד מאוד

למה אמר משה רבינו את 'אלה הדברים', הלא הם דברי תוכחה ומוסר, 'לכל ישראל'?

יעקב א. לוסטיגמן

שמע הרב שך שכך הם פני הדברים והחריף מעט את הטון:
"כשיש מריבה בבית צריכים לזוטר, משני הצדדים! שמעת, משני
הצדדים צריכים לזוטר".

אורו עיניו של היהודי עוד יותר, והוא הוסיף והסביר: "כמה
שאני אומר לה את זה היא לא מבינה. זה לא יאומן, אני מסביר
לה שהויתור צריך לבוא משני הצדדים ואי אפשר שרק צד אחד
יוותר כל הזמן. אבל היא לא מבינה!!!".

בשלב זה דפק מרן ראש הישיבה על השולחן בחזקה
וזעק "צריך לדעת לזוטר! לא לדרוש מהצד שכנגד, אלא פשוט
לזוטר!!!".

עכשיו כבר התמוגג היהודי עד מאוד, והצהיר באוזניו של ראש
הישיבה: "מצוין! אני אביא את רעייתי הנה, שהיא תשמע את זה
בעצמה מפיו של ראש הישיבה!!!".

בפרשתנו אומר הכתוב: "אלה הדברים", ומבאר רש"י שמאחר
ודברי מוסר ותוכחה הם, אמרם משה רבינו ברמז... אבל משה רבינו
לא ויתר ולא השאיר מקום לטעויות: והבהיר להם שהוא אומר
את הדברים "אל כל ישראל", כן כן, גם אליך, אתה האיש הפרטי
ששומע את הדברים, גם אליך הם מכוונים, כי דרכו של עולם
והטבע האנושי הוא שאדם דוחה באופן אוטומטי את הביקורת
המוטחת בו, ותמיד מעדיף לחשוב שהיא מכוונת למישהו אחר.
הפסוק הזה הוא הפתיח לספר דברים כולו, ואת המסר הזה
אנו צריכים לקחת עמנו לכל אורך הדרך, לכל אורך חומש דברים.
כל דבר מוסר ותוכחה שכתוב בתורה פונה לכל אחד ואחד מאיתנו
באופן אישי. אל כל ישראל! ללא יוצא מן הכלל.

מעשה ביהודי אחד שבא לפני מרן הגרא"מ שך זצ"ל, והלין
בפניו שבתקופה האחרונה התדרדר מאוד המצב בביתו, לאחר
שקטטה גדולה נפלה בינו ובין רעייתו, והמצב הפך בלתי נסבל, כי
היא כל הזמן מתווכחת אתו, ולא מוכנה לקבל את דעתו.

מרן הגרא"מ שך הכיר באותו אחד, או שאולי מישהו גילה את
אוזנו, כי הוא מתנהג בביתו בתקיפות גדולה, ולא זכה התברך
במידה גדושה של ותרנות. מטבע הדברים, תכונה כזאת 'נפלאה'
גורמת לכך שהאדם ממלא את ימיו בחיכוכים ובויכוחים, עם
השכנים, עם האנשים היושבים לידו בבית הכנסת, עם המוכר
במכולת ונהג האוטובוס, וכמובן גם בתוך הבית פנימה.

עם זאת, אם יאמר לאותו יהודי שהקולר תלוי בצווארו, ושאם
הוא רוצה להינצל מהמריבה בבית עליו לזוטר לפעמים ולא לעמוד
על שלו בתקיפות חסרת היגיון בכל הזדמנות אפשרית - ייעלב
הלה עד עמקי נשמתו ולא יקבל את דברי המוסר מפיו.

לכן החליט מרן לרמוז לו בצורה מעודנת ואמר ליהודי שבא
לפניו: "צריכים לפעמים לזוטר קצת יותר בבית, כדי שיהיה שלום
בין הצדדים", אך לא רמז לו שהוא יודע כי הוא תקיף ועומד איתן
על דעתו.

האיש התרגש מאוד לשמע הדברים היוצאים מפי רבן של
ישראל: "זה בדיוק מה שאני אומר לה כל הזמן", אמר בהתלהבות...
"היא צריכה לדעת לזוטר, למה היא לא יכולה לזוטר יותר, למה
צריכים להיות כאלה עקשנים. זה לא מוסיף כלום בחיים, רק
צרות זה מביא!!!".

איך ייתכן שלמדתי שיעור מוסר מרוצת ההמונים חסן נסראללה?

שמעתם על האוהלים שנמצאים בקו הגבול, אומרים שהם יובילו למלחמה, וזה באמת מעניין למה

ושכנתה מצפון, ארץ הארזים - לבנון.
מדובר באוהלים שבנו אנשי חיזבאללה, ארגון הטרור של רב

שני אוהלים, לא גדולים במיוחד, מעסיקים בשבועות
האחרונים שתי מדינות, גם הן לא גדולות במיוחד: ישראל

אולי הוא קיבל פקודה מאיראן שמעוניינת בהעברת הגזרה ואולי יש לו סיבות אחרות.
זה פשוט לא משנה.

הרעיון הוא שאם נסראללה היה רוצה רק להציב שני אוהלים בשטח הספציפי הזה, אולי היה מקום לחשוב על התעלמות, ולא להיכנס למלחמה מדממת על כמה מטרים בודדים של אדמה. אבל הוא הרי רוצה הרבה יותר מזה, ואם לא יגיבו לו על שני האוהלים הוא יגביר את ההתגרות שלו. לכן אסור לוותר לו כבר מהשלב הראשון, ככל שהצד שכנגד יברח מהעימות, כך הצד החפץ במלחמה ירדוף אחריו ויגדיל את עוצמת הפרובוקציות.

משום מה הסיפור הזה מזכיר לי את מאמר חז"ל הידוע: "כך אומנתו של יצר הרע היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך וכך וילמחר אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו לך עבוד עבודת כוכבים" (נדה י"ג ע"ב). אנחנו צריכים לזכור את זה כבר מהשלב הראשון. היצר הרע לא מסתפק בלשון הרע קטן, או בעצלות קטנה של מי שקם מאוחר לתפילה. כשהוא אומר לך שהוא רוצה שתישן רק עוד חמש דקות, הוא לא מתכוון לחמש דקות. הוא מתכוון לעבודה זרה!

נכון, אם תוותר לו על החמש דקות הללו, זה עוד לא אומר שאתה עובד עבודה זרה. אבל היצר הרע ימשיך לנסות, הוא ירצה חמש דקות נוספות, לאחר מכן ידרוש עשר דקות, וחצי שעה. ואז הוא יבקש גם לשון הרע ורכילות, שקר כעס, ליצנות, חוסר זהירות בדיני ממונות, חוסר הקפדה על הלכות שבת החמורות, ועוד ועוד, עד שהוא יגיע לעיקר העיקרים, עבודה זרה.

כמובן שבזמנינו אנשים מן היישוב לא משתחווים לפסל, ולא מתפללים לאבנים או לעצים, אבל היצר הרע יש לו עוד כמה עבירות שמינות ועסיסיות שהוא רוצה להביא אותנו אליהם, אם זה לא עבודה זרה, אז זה משהו אחר.

אז מה המסקנה? לא לתת לו לגרור אותנו לעימות בעיתוי שנוח לו ובעוצמה שבה הוא יבחר, אלא להגיב על הפרובוקציה הראשונה. לנהל את המלחמה על החמש דקות הראשונות, כי בסופו של דבר, נצטרך להילחם, אוי ואבוי אם לא נעשה את זה.

המרצחים חסן נסראללה ימ"ש. הם לא עושים כלום עם האוהלים הללו, רק מסתובבים שם אנשי הארגון, אפילו בלי נשק.

מה כל כך מיוחד באוהלים האלו? כלום. הם פשוט מוקמו במקום בעייתי - בשטח שעל המפה שייך למדינת ישראל, אבל בפועל הוא מעבר לגדר הגבול, מצדה הלבנוני, וזאת מהסיבה שלמדינת ישראל לא שווה ולא כדאי להעביר את גו הגבול בצורה מתפתלת. גדר ישרה ואחידה לאורך הגבול, מספקת הגנה טובה יותר, וקל יותר לתצפת עליה ולמנוע חדירות של גורמים עוינים חלילה.

זה דבר מדהים, שקיים לא רק בישראל אלא במדינות רבות בעולם. השטח הזה הוא בלתי שימושי בעליל. אי אפשר לעשות אתו כלום! הוא מעבר לגבול, אבל בכל זאת, הוא שטח ישראלי ריבוני לכל דבר ועניין, והחדירה של חיזבאללה אליו, מהווה הפרה של הריבונות הישראלית. בז'רגון המדיני זה נקרא 'קזוס בלי', כלומר, זאת עילה מוצדקת לפתוח במלחמה.

אבל כמובן שישראל לא ממחרת לפתוח במלחמה בגלל שני אוהלים. כמו שאמרנו, השטח הזה לא באמת מעניין מישהו כשלעצמו, זה בעיקר העניין ההצהרתי. החוצפה ועזות המצח של ארגון הטרור הלבנוני להשתלט על שטח ישראלי.

ואז מה קורה? הארגון מתחיל לשלוח אזרחים 'רועי צאן' כביכול שמסתובבים סמוך מאוד לגדר הגבול, מטרידים את כוחות הביטחון שכל הזמן צריכים לשמור על ערנות גבוהה במיוחד, במטרה למנוע חדירה של גורמים עוינים חלילה.

מאחר וגם הפרובוקציות האלו נשארו ללא תגובה, לאף אחד אין שום ספק שיבואו פרובוקציות נוספות בהמשך.

איך אומרים מומחים צבאיים: נסראללה מחפש עימות. זה כבר ברור, העובדה שהוא מביא עוד פרובוקציה ועוד אחת, מלמדת שהוא לא באמת מנסה להשתלט על השטח ולא מעניין אותו רמת הכוונות של הכוחות שמעבר לגבול, הוא מנסה לגרור את המדינה השכנה לעימות. למה? קשה לדעת, אולי כי הוא מרגיש שהוא מזדקן והוא רוצה להספיק עוד מלחמה אחת לפני שימות, מה שיצרוב אותו כגיבור גדול יותר בתרבות של בני עמו תאבי הדם והרצח.

משפחת איסחקוב מבני ברק, משפחת בוקסבוים מבית שמש ומשפחת רצון מבני ברק

19 היתומים בקרן המשותפת זקוקים לעזרתכם הדחופה

* ניתן לתרום בקרן המשותפת מס' 5527 שמתחלקת בין היתומים בשווה לפי מספר היתומים, או בקרנות הפרטיות
לאחר בדיקת מצב הקרנות עבור 19 יתומים שהתייתמו בימים

הציבור נקרא להתעורר ולהירתם למען 19 היתומים, שמונת יתומי משפחת איסחקוב מבני ברק, חמשת יתומי משפחת בוקסבוים מבית שמש, וששת יתומי משפחת רצון מקרית הרצון

משפחת רצון משכונת קרית הרצוג בבני ברק, אבדה את אימם הצדקת מרת מירב רצון ע"ה, שנפטרה לבית עולמה ביסורים קשים בגיל 44, חודשיים לפני הבר מצוה של בנה, והותירה אחריה 6 יתומים.

על פי בקשת גדולי ההוראה שליט"א כל אחד ואחד מאחינו בני ישראל מתבקש לא יפחות מסך 380 ש"ח עבור 19 היתומים משלושת המשפחות, שהינם 20 ש"ח לכל יתום, ולכל הפחות לא יפחתו מ 190 ש"ח שהינם 10 ש"ח לכל יתום.

ניתן לתרום בקרן המשותפת מס' 5527 שמתחלקת בין היתומים בשווה (לפי מספר היתומים), או בקרנות הפרטיות, קרן 5393 עבור משפחת איסחקוב, קרן 5395 עבור משפחת בוקסבוים, וקרן 5394 עבור משפחת רצון, במוקד שבבית מרן רשכה"ג שר התורה הגר"ח קניבסקי זצוק"ל רח' רשב"ם 23 בני ברק, במוקדי הקופה או במוקד הטלפוני 1800394747. כמו"כ ניתן לתרום באמצעות הדוא"ל office@kupat.org, באתר המאושר של קופת העיר, או בעמדות 'נדרים פלוס' ו'קהילות'.

אלו, מעדכנים ב'קופת העיר', כי עדיין לא הושלמו יעדי הקרנות, וקוראים להשתדלות ציבורית נרחבת למען הקרנות שנפתחו ב'קופת העיר', עם פטירתם בימים אלו של ראשי משפחות, כשהם מותירים אחריהם תשעה עשר (19) יתומים, תשעה עשר ילדים שלדאבון כל לב הפכו בפתע פתאום ליתומים.

הקרנות נפתחו בדחיפות עבור שלושת המשפחות כאשר קיים צורך ממשי דחוף בהקמת קרן קיימת ליתומים, והציבור נקרא לעשות מאמץ ולרחם על היתומים הרכים, לאחר שעדיין לא הושלמו צרכי היתומים.

משפחת איסחקוב מבני ברק, שאביהם רבי נריה איסחקוב זצ"ל נלב"ע בגיל 53, והותיר אחריו שמונה יתומים כואבים, בהם תינוקת בת 3 חודשיים.

משפחת בוקסבוים מבית שמש, שאביהם רבי דוד משה בוקסבוים זצ"ל, נפטר לבית עולמה בימים אלו בגיל 47, כשהוא מותיר אחריו 9 יתומים, מתוכם זכה להוביל לחופה רק 4, ובביתו לבדם נותרו 5 יתומים.

האם מותר לצאת לנופש במקום שבו אין מניין?

פסקי הלכה לימי בין הזמנים מאת הגאון הגדול רבי דוד שרייבר, בעל ה'דיני מגדים' שליט"א

ובשחרית אם יש מנין רק אחרי זמן קריאת תפלה, יתפלל ביחידות. אם רק יעבור זמן קריאת שמע יתפלל עם הציבור, אבל יקרא תחלה קריאת שמע בזמנה ללא הברכות. [ועיין הערה⁵] נקלע למקום שיש בו מנחה רק אחרי השקיעה, עדיף שיתפלל ביחידות לפני השקיעה מאשר בציבור אחרי השקיעה [ראה הערה⁶].

הרגיל תמיד להתפלל עם כובע וחליפה ונמצא בדרך בלעדיתם ונזדמן לו מנין, לא יתפלל בלעדיתם אלא אם כן לא יהיה לו אח"כ מנין [ועיין הערה⁷].

כשנוסעים לישובים, וכן כשעוצרים להתפלל בתחנת עצירה, יש לדעת את הכיוון הנכון לאיזה צד להתפלל שהוא לכיוון ירושלים ומקום המקדש. יש הלוקחים עמם מצפן קטן, אבל צריך מראש לדעת איזה צד באותו מקום הוא כיוון מקום המקדש כדי לדעת מה לחפש במצפן⁸.

כשאינ מניין במקום שמטייל או נופש בו, אם יוצא לדרך ועד שיעור ד' מיל לכיוון שהולך יהיה מניין, חייב ללכת לשם להתפלל בציבור. ואם יושב בביתו צריך ללכת לפניו עד שיעור מיל, ולאחריו בכל אופן צריך לילך רק שיעור מיל עבור מניין. כשיש לו רכב מבואר¹ שצריך לנסוע למקום שיש שם מנין אם הוא תוך שיעור זמן הליכה רגלית שהוא זמן נסיעה של כ-18 דקות, אך אין צריך להפסיד עבור זה ממון².

לכתחילה אין לצאת לנופש במקום שאין בו מניין אלא אם כן הוא צורך רפואה וכדו³.

אם יש מניין למעריב רק לפני זמן מעריב (לפני צאת הכוכבים), שיטת המחבר שיתפלל עמהם ויקרא קריאת שמע אח"כ, וכן סתם המשנ"ב⁴, ובלבד שהתפלל באותו יום מנחה לפני פלג המנחה. אולם בביה"ל הביא שדעת הגר"א שבכל מקרה עדיף שיתפלל ביחידות.

1. בביה"ל קס"ג. 2. כמבואר במ"ב ס"צ סקכ"ט. 3. שבה"ל ח"ו כ"א אות ג'. 4. סי' רל"ה סק"ח ושעה"צ סקט"ז. 5. כן מבואר במ"ב סימן מ"ז סקל"ב, אמנם בביה"ל שם מסתפק בדעת הגר"א האם עדיף יחידות קר"ש בברכות, ובשעה"צ בס"מ צ' סקמ"א כתב שאם ירא שאם ימתין למנין יעבור זמן קר"ש יקרא בברכותיה. 6. סימן רל"ג מ"ב סק"ד. אמנם תוך 13 דק' מהשקיעה יש חולקים וסוברים שיתפלל בציבור. דין זה לא נאמר למי שתמיד מתפלל אחרי השקיעה. 7. כ"כ הליכות שלמה פ"ב ט"ז, אמנם בדעת נוטה תפילה נ"ט מצדד שרק אם יעבור זמן תפילה אבל בשביל מנין לא, ולכן ודאי שאם יכול יקח עמו, ויש לדון באופן שכאשר יגיע למקומו כבר יהיה עיף מאוד, ולא יוכל לכונן, וכן האם עדיף בכה"ג להתפלל קודם ביחידות. 8. ניתן לברר את הכיוון במספר 035706906 - בדרך כלל גם הנהג יודע את כיוון מקום המקדש.

מדוע חזר הגאון רבי זלמע'לה מזולוז'ין על תלמודו מאות פעמים?

גיטין דף סג

אפילו מאה פעמים

"ענה ואמר: בחירי רצתה נפשי בכך, אולי זה השיעור שהזכירו חז"ל כאן הוא מסוגל לזכרון והדומה לזה, אבל לחיבוב התורה אין לה ערך ושיעור. ואילו היה מספיק לי הזמן הייתי חוזר על דבר אחד מדברי התורה שנה תמימה ויותר כי היא חביבה עלי בכל עת."

(אוצר פנינים ועובדות)

מסופר בספר תולדות אדם (שם) על הגאון רבי זלמע'לה מזולוז'ין זצ"ל "סיפר לי ר' לייב מווילנא, אביו ר' בער שאל את הצדיק, הגידה נא לי שאהבה נפשי, שמענו מרבותינו הקדמונים (חגיגה ט:): 'אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד', אבל יותר ממאה פעמים לא שמענו ואם כן מדוע הוא חוזר מאות פעמים?

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

איסור אונאה במכירת מטלטלין וקרקות - קוים כלליים

אומרים שיש איסור אונאה, ויש חולקים; אך לכל הדעות המכירה קיימת ואין צורך להשיב את ההפרש, למעט אם ההפרש הוא חמישים אחוז ויותר, שאז המכירה בטלה. ואם המכירה בוצעה על ידי שליח המוכר, או שליח הקונה, בין במטלטלין ובין בקרקע, המכירה בטלה אף בגין הפרש מועט.

[משנ"ב קנג, מה; בו"מ דרשו, 61]

במכירת מטלטלין, אסור למוכר ולקונה להנות זה את זה במחיר החפץ, ואם עברו והונו, בין בשוגג ובין במזיד - פעמים שהמכירה בטלה, פעמים שצריך רק להשיב את ההפרש שבין הסכום ששולם לבין המחיר בשוק, ופעמים שאין צורך אף להשיב את ההפרש; והדבר תלוי בגובה ההפרש. ובמכירת קרקע - יש

מדוע אין לבצע מכרז במכירת מטלטלין של הציבור?

הצדקה. אולם, יש הבדל בין קרקע למטלטלין: במכירת קרקע, עליהם לבצע מכרז, כדי להרבות במחיר ככל האפשר; אך במכירת מטלטלין אין לבצע מכרז, מחשש שמא בהתאספות הציבור לראות את החפץ המוצע לרכישה, ייגנב החפץ מבלי משים.

[שו"ע קנג, ז, ומשנ"ב מד רמז; בו"מ דרשו, 62]

אם הקדיש אדם לבית הכנסת או לצדקה, קרקע, בית, או חפץ, שנושאים רווחים על ידי שכירות וכדומה, והתנה שהקרן תהיה קיימת לעולם, ורק הרווחים ינתנו לבית הכנסת או לצדקה, רשאים גבאי בית הכנסת או גבאי הצדקה למכור את ההקדש, ולרכוש בתמורתו דבר אחר שישא רווחים לצורך בית הכנסת או

הקדישו בנין עבור בית הכנסת - מתי חלה עליו קדושת בית הכנסת?

שהאמירה שיקיים דבר מצוה נחשבת כנדר. ואף אם לא אמר בפיו שהבנין או החפץ מוקדשים לבית הכנסת, אם ניכר מתוך מעשיו שכוונתו להקדישם - נחשב הדבר כנדר, ומחויב לממש את כוונתו.

[שו"ע קנג, ח, משנ"ב מה-מט, ושעה"צ מה; בו"מ דרשו, 66]

כלל הוא בידינו: "הזמנה לאו מילתא היא", כלומר, הקדשת חפץ כלשהו עבור דבר מצוה או קדושה, אין בה כדי להחשיבו לחפץ של מצוה וקדושה, עד שישתמשו בו לצורך המצוה או הקדושה. לפיכך, אם הקדיש אדם בנין עבור בית הכנסת, או שולחנות, וכדומה, לא חלה עליהם קדושת בית הכנסת עד שישתמשו בהם. אולם, המקדיש חייב לקיים את דבריו, כיון

* אדם המקיים בביתו מנינים לתפילה, אין המקום נחשב משום כך כבית כנסת, ואין בו קדושה. אולם, אם ניכר מתוך מעשיו שהקדיש את המקום לבית הכנסת - נחשב המקום לבית כנסת.
* העורך בביתו סעודה גדולה, ונוזקק לספסלים - רשאי להשתמש בספסלי בית הכנסת, כיון שהמנהג להשתמש בהם לצורך כגון זה, ונחשב הדבר כאילו התנו מראש שיוכלו להשתמש בהם.
* תנאי עיקרי למכירת בית כנסת הוא קיומו של בית כנסת נוסף באזור, שיש בו כדי להכיל ברווח את כל המתפללים בבית הכנסת המיועד למכירה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

האם הכהנים חייבים לברך ברכת כהנים בכל מנין שהם נקלעים אליו?

לכהן לברך, ואף ביום שיש בו תפילת מוסף; אך כשאינו מברך, ראוי שיצא מבית הכנסת לפני הברכה. ורשאי הכהן לקיים את המצוה פעמים רבות ביום, ואף צריך לברך לפנייה, וכפי שמברכים על הנחת תפילין בכל הנחה, על אף שאין חובה להניח יותר מפעם אחת ביום.

[שו"ע קכח, ב-ג, ומשנ"ב ט וריא; ב"מ דרשו, 16-18]

בציווי על ברכת כהנים נאמר: "דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל, אָמור להם". מהמילים "אמור להם" דרשו חז"ל שאין הכהנים מחויבים במצות ברכת כהנים אלא כשקוראים להם לעשות כן; ומשום כך נוהגים שהש"ץ או אחד מהקהל - בכל מקום כפי מנהגו - מכריז: "כהנים", לפני ברכת כהנים. ואין חובת המצוה אלא פעם אחת ביום - אף אם קראו

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666